

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xx. 2016 om ændring af Landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation. (Suspension af kommunernes forvaltning af det sociale regelsæt)

(Naalakkersuisoq for Familie, Ligestilling og Sociale anliggender)

(1. behandling)

Fra Demokratesne skal der lyde en særlig tak til Naalakkersuisoq for Familie, Ligestilling og Sociale anliggender, for at søge at forbedre vilkårene for børn og unge, samt udsatte i vore samfund, og til Naalakkersuisut samlet, for også at opprioritere børn og unge. Det trængte vi alle sammen til.

Det har været frustrerende at vi fra det offentlige har været mange år om, at erkende og handle på at børn og unge i Grønland vokser op med skader fra deres barndom, skader man kunne have begrænset omfanget af, hvis det offentlige havde haft udvidede handlemuligheder i nogle tilfælde, og mandsmod og ressourcer til at følge indberetninger op med handling.

Det er fortsat frustrerende at vi slås med problemer om ressourcer til at hjælpe vore udsatte borgere og særligt børn og unge der er i nød.

Vi er nødt til at handle, og det er bydende nødvendigt at marchere i trit; kommuner, Selvstyret, institutioner, skoler og hele samfundet er nødt til at reagere, handle og sige klart fra overfor overgreb mod børn og unge.

Vi må samtidig fra politisk hold fortsat udbygge handlingsmulighederne for vore borgere, for forvaltninger og vi må fortsat prioritere nok midler til at kunne hjælpe.

Vi må erkende at vi måske må søge hjælp fra den omgivende verden – og vi må arbejde benhårdt fra politisk hold – for at afhjælpe denne katastrofale situation vi har bragt os selv i på socialområdet vedrørende børn og unge. Vi har hjemtaget området, så nu er det vores ansvar at sørge for at komme i mål. Og mål må være at vi nedbringer antallet af børn og unge der er sårbare, udsatte og udsættes for seksuelt misbrug, vold, misbrug, omsorgssvigt og som falder ud af uddannelsessystemet, som falder udenfor samfundet. Vi ER alle sammen samfundet og alle voksne har en pligt til at passe på vore børn og unge.

Børns og unges ret til - nej krav på! - beskyttelse, omsorg og undsætning når de er nødlidende og når deres udvikling trues, er ikke en opgave kun for politikere, kun for Selvstyret, kun for kommunerne, kun for forældrene, eller kun for ressourcepersoner. Det er vores alle sammens opgave, det kan ikke understreges ofte nok; uden en sund udvikling for vore børn og unge; ingen fremtid. Og alt for mange lider i dag nød. Voldsom nød.

Vi voksne drukner næsten i erkendelse af, at vi slet ikke har nok handlemuligheder, nødvendigvis kan tilbyde nok hjælp, eller har de korrekte ressourcer i form af personale, anbringelsesmuligheder m.v. Det er den barske sandhed vi skal have gjort til fortid, bid for bid. Vi er stadig fortvivlende langt bagefter FN's Børnekonventions intentioner - men med blandt andet denne lovgivning får vi nu mulighed for at gribe ind. Og passe på børn.

Demokraterne er ikke i sig selv interesserede i, hvem der skal have skylden for hvorfor det er gået så galt – vi er interesserede i, hvordan vi løser det. Hvordan vi begynder at løse det.

For hvert eneste tal i statistikken, er et barn som har det svært. Rigtigt svært.

Når kommunerne ikke selv kan løfte ansvaret, så kan Naalakkersuisut træde til, hjælpe, udfordre og anvise muligheder indenfor de rammer vi nu engang til enhver tid har.

Jeg skal understrege at vi fra Demokraterne ikke anser dette lovforslag for at være en indgriben i hverken kommunernes selvstyre, eller for at være i karambolage med § 82 i Grundloven.

Vi anser ganske enkelt anser dette lovforslag for både nødvendigt, prisværdigt og en god makker i kampen mod seksuelt misbrug, omsorgssvigt, vold og selvmord.

Vi kan ikke understrege kraftigt nok, at vi ikke anser denne lovgivning for at være til for de voksne. Denne lovgivning er først og fremmet til for vore børn.

Vi kan ganske enkelt ikke se verdenssamfundet i øjnene med de tal vi har på børne,- og ungeområdet omkring både seksuelt misbrug, omsorgssvigt, vold i hjemmene, misbrug af rusmidler mm. i børnefamilier, uden at søge at tage drastiske midler i brug.

Der er ingen tvivl om, at det ikke drejer sig om placering af skyld – det er for os p.t. ligemeget hvis ikke det bidrager til forebyggelse af andre lignende tilstande i fremtiden.

Det drejer sig om placering af ansvar.

Ansvar er nøglen til løsninger.

Demokraterne betragter det fortsat som den største samfundstrussel at vi har så dårlige kår for en tredjedel af vore børn og unge i landet.

Hvis vi ikke placerer ansvar overfor børn og borgere i alvorlig nød, hvis vi ikke handler, og gør alt hvad der står i vores magt for at hjælpe - hvis vi ikke løfter sammen på dette område fortsat – så har vi underskrevet en fallit-erklæring – en fremtidig national bankerot.

Naalakkersuisut søger med nærværende lovforslag at gå dette kald i møde, og derfor bakker vi 100 % op om dette.

Naalakkersuisut gør meget klart i nærværende, at de ønsker at indføre lovhjemmel for handlemuligheder ud over det sædvanlige i særlige situationer. I særlige tilfælde.

Vi vælger at betragte det som både en hjælp til kommunerne, men også et klart og stærkt signal til samfundet om, at vi ikke længere accepterer, tolererer, er magtesløse overfor eller ser igennem

fingre med svigt af, trusler mod og dårlige forhold for børn og unge. Deres velbefindende prioriteres højere og tilsættes nu en ekstra sikkerhedsventil. En ekstra hjælp.

Vi véd der er lang vej at gå, men at vi må gå vejen sammen, skridt for skridt indtil vi er i mål.

Naalakkersuisut gør samtidig klart, at det er i ALLES interesse, at vi samarbejder om at løfte den enorme opgave vi har foran os. Det bakker vi fuldstændigt op om.

Vores drøm i Demokraterne er, at vi en dag er foregangsland for andre oprindelige folk når det gælder varetagelse af vore børn og unges rettigheder.

Det er dét samfund vi er nødt til at skabe, det er dét samfund vi er nødt til at sigte efter.

Vi skal samarbejde om løsninger, og ikke blot tale.

Når nogen falder, så hjælper vi dem til at rejse sig igen.

Og hvis nogen groft forsømmer deres forpligtelser, så må vi godt sanktionere, udbedre og gribe ind.

Med disse ord tiltræder vi bestemt Naalakkersuisuts her fremlagte forslag.

Med disse ord sender vi dette forslag til videre behandling i Familie,- og sundhedsudvalget med ønske om et godt samarbejde.